

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1133/2017
16.11.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика (КЗ), одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александре Калић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду Кпп 47/17 од 23.03.2017. године и Кпп 47/17- Кв 2053/17 од 07.08.2017. године, у седници већа одржаној 16.11.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александре Калић, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду Кпп 47/17 од 23.03.2017. године и Кпп 47/17- Кв 2053/17 од 07.08.2017. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Кпп 47/17 од 23.03.2017. године, делимично је усвојен захтев браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Александре Вукоичић од 21.03.2017. године, за накнаду трошкова кривичног поступка у износу од 34.500,00 динара, а одбијен је као неоснован захтев у преосталом потраживању, за разлику до изоса од 69.750,00 динара. Истим решењем, наложено је рачуноводству Вишег суда у Београду, да браниоцу по службеној дужности, адвокату Александри Вукоичић, исплати досуђени износ од 34.500,00 динара, на текући рачун ближе означен у изреци наведеног решења, а на терет буџетских средстава суда, у року од 60 дана од дана правноснажности наведеног решења.

Решењем Вишег суда у Београду Кпп 47/17- Кв 2053/17 од 07.08.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности, окривљеног АА, адвоката Александре Вукоичић, против решења Вишег суда у Београду Кпп 47/17 од 23.03.2017. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости је поднела бранилац по службеној дужности окривљеног Душана Бајића, адвокат Александра Калић (девојачко ...), са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и предмет врати првостепеном суду на

поновно одлучивање или их преиначи тако што ће признати право браниоцу на исплату преосталог износа трошкова који припадају браниоцу, а који су тражени трошковником од 22.03.2017. године. Поред тога, бранилац је предложила да се поред трошкова тарифираних предметним трошковником, истој признају и накнадно изазвани и нужни трошкови, и то за састав жалбе на решење о трошковима од 16.05.2017. године, у износу од 45.000,00 динара, као и за састав поднетог захтева за заштиту законитости, у износу од 45.000,00 динара, сходно Адвокатској тарифи.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче да је доношењем побијаних решења Вишег суда у Београду повређен закон, и то одредбе члана 261. до 268. Законика о кривичном поступку, затим одредбе Закона о адвокатури и Адвокатске тарифе, сматрајући притом да је у конкретном случају реч о питању од значаја за правилну и уједначену примену права, јер судови о трошковима бранилаца по службеној дужности, доносе битно различите одлуке, због чега се браниоци налазе у правно неизвесном и несигурном положају.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је у ставу 2. истог члана предвиђено да Републички јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а у ставу 3. истог члана је прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Сходно цитираним законским одредбама, бранилац окривљеног, спада у круг лица овлашћених за подношење захтева за заштиту законитости, али искључиво када захтев подноси у корист окривљеног, односно у име и за рачун окривљеног.

Како је у конкретном случају, бранилац по службеној дужности, окривљеног АА, адвокат Александра Калић (девојачко ...), захтев за заштиту законитости поднела у погледу сопствених трошкова, које је имала као бранилац, невезано за трошкове окривљеног, тј. како је предметни захтев поднела искључиво у своје име и за свој рачун, а не у име и за рачун окривљеног, то се по налажењу овог суда, иста не може сматрати лицем овлашћеним за подношење предметног захтева у смислу члана 483. ЗКП, због чега је Врховни касациони суд исти захтев одбацио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.**

**Председник већа –судија
Јанко Лазаревић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић